

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

veje til at støtte disse plantningsbestræbelser. Nu fra 1. april stiger den pris, man må give for et jagttegn, ganske betydeligt, og dermed kommer der øgede midler i Jagtfonden. Jagtfondens midler er hidtil i et vist omfang gået til det system, som man kalder „plant for vildtet“. Jeg vil gerne her have oplyst, om landbrugsministeren har tanke om at støtte den plantning, som også af rent beskæftigelsesmæssige grunde er aktuel i Nord-, Vest- og Midtjylland.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke de af ordførerne, som har tilsluttet sig lovforslaget, selv om der fra forskellig side er rejst problemer og peget på andre måder at løse spørgsmålet på. Jeg kan ikke afvise, at der er sket en forrykning af problemets karakter på grund af valget og den udskydelse af den endelige løsning, som dette har ført med sig, og de konsekvenser må vi prøve at afbøde i det omfang, det overhovedet er muligt. Om denne udsættelse bevirker, at det grundlag, man har bygget lovforslaget op på, måske bør ændres, må vi overveje nærmere i udvalget. Formålet må være at få udnyttet det stormfældede træ hurtigst muligt for at undgå den ødelæggelse, der ellers vil opstå.

Hr. Chr. Thomsen spurgte, hvorfor man havde ændret hans eget oprindelige lovforslag, så at institutionerne var gledet ud, mens man havde fastholdt, at rentetilskud ikke kunne ydes til kommunerne. Jeg vil gerne svare på den måde, at vi også i forhold til det tidligere lovforslag har ophævet den, skal vi kalde det sygekassegrænse, der var dér. Men for institutionernes vedkommende er der i og for sig ingen realitetsændring sket; der stod også i det oprindelige lovforslag, at det var det udvalg, der nu skal nedsættes til at fordele disse rentetilskud, som skulle afgøre, om man fandt det påkrævet at yde tilskud til disse institutioner. Jeg tror nok, at man i administrationen af loven vil nå frem til samme resultat, uanset at dette begreb nu er gledet ud.

Det andet spørgsmål, som hr. Chr. Thomsen rejste, var, om man havde fundet en løsning på det specielle bornholmske problem. Til det kan jeg kun sige, at jeg er bekendt med, at man foretager nedsænkning af skovtræ i vand derovre, og at man

udfolder alle de bestræbelser, der overhovedet er mulige, for at redde, hvad reddes kan. Jeg er ikke i dag i stand til at oplyse, om man kan tale om en endelig løsning af disse problemer, men det vil jeg selvfølgelig i udvalget nærmere gøre rede for.

Hr. Mads Eg Damgaard kom ind på nogle betragtninger over andre anvendelsesmuligheder for dette træ, og det er helt naturligt, at en sådan tanke opstår. Fra mange sider, også over for mig, er der rejst forskellige tanker desangående; og selv om man kan sige, at det ikke sådan lige hører hjemme i dette lovforslag, mener jeg, at vi kan drøfte sådanne muligheder i forbindelse med dets endelige udformning, og jeg vil i høj grad være interesseret i det. Dog vil jeg gerne understrege det ønskelige i, at vi får en hurtig behandling, og det ved jeg at hr. Mads Eg Damgaard også selv ønsker.

Hr. A. Chr. Andersen pegede på noget, som i og for sig falder lidt uden for det, der var hensigten med lovforslaget, nemlig muligheden for også at give lån til eventuelt hugststop. Vi har været af den opfattelse, at den prissænkning, som er indtrådt, og den omstændighed, at man i statsskovene ikke hugger, skulle kunne bevirke, at man ikke behøvede at tage en sådan bestemmelse ind i loven. Men også dette spørgsmål kan vi nærmere overveje i udvalget under hensyn til, at der er sket en forskydning i tidsfaktoren, som måske gør ændringer påkrævede.

Endelig talte hr. Erik Hansen (Ålborg amt) om de beskæftigelsesmæssige problemer. Hertil kan jeg oplyse, at uanset at man i statsskovene gennemfører hugststop for at undgå en yderligere belastning, søger man at bevare det mandskab, man har, ikke alene ved at anvende det dels til vejarbejde, dels til nyplantning, men også ved i det omfang, det er muligt, at flytte disse mennesker til de stormfældede områder, dels af beskæftigelsesmæssige grunde, dels for hurtigere at kunne få det stormfældede træ forarbejdet.

Det andet spørgsmål, hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på: om det var muligt at finde en støtteordning, således at man i videre omfang kunne fremme beplantning af jord, der ikke har dyrkningsmæssig værdi, som et led i disse beskæftigelsesmæssige foranstaltninger, kan vi overveje; men